

4. Круцевич Т. Ю. Сучасні тенденції щодо організації фізичного виховання у вищих навчальних закладах / Т. Ю. Круцевич, Т. В. Пангелова // Спортивний вісник Придніпров'я, 2016. - №3 – С. 109 – 114
5. Круцевич Т. Ю. Теорія і методика фізичного виховання / Т. Ю. Круцевич – К.: Олімпійська література, 2008. – Т. 2. – С. 155 – 173
6. Левицький В. / Сучасні фізкультурно-оздоровчі технології у фізичному вихованні / В. Левицький // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2004 - №1 – С. 27 – 31
7. Лебедихина Т. М. Тренерувочная система кроссфит / Т. М. Лебедихина, В. А. Станкевич. Екатеринбург: УрФУ, 2013. – С. 64 – 66
8. Столяров В. И. Фундаментальные теоретические основы современной системы комплексного физического воспитания // В.И. Столяров // физическая культура: воспитание, образования, тренировки, 2013 – №2 – С. 2 – 7
9. Хоули Эдвард Т., Френкс Б. Дон. Оздоровительный фитнес / Эдвард Т.ли, Б. Дон Френкс. – К.: Олимпийская литература, 2000 – 368с.

ПРОБЛЕМАТИКИ ПИТАННЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Мандрика Віктор

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

Актуальність теми дослідження. Фізична культура та спорт априорі виконує важливу роль у житті людини і охоплює всі вікові групи населення. Розглядаючи багатофункціональний характер фізичної культури та спорту, вона зумовлює розвиток фізичних, естетичних і моральних якостей особистості, збагачує дозвілля населення, виконує превентивну функцію щодо захворювань, сприяє фізичній, психоемоційній реабілітації та комунікації, допомагає у вихованні підростаючого покоління. Втілюючи одну зі сторін загальної культури людини, фізична культура задає орієнтир у поведінці людини, особливо шкільного віку.

Як зауважує Обозна О.М.: «На сучасному етапі розвитку суспільства фізична культура – це самостійна і особлива галузь загальної культури, яка спрямована головним чином на зміцнення здоров'я людини, продовження її творчої активності та життя, а

також на зростання і вдосконалення її всебічного й гармонійного розвитку і використання набутих якостей у суспільній, трудовій та інших видах діяльності» [1].

Слід звернути увагу, що наразі рівень фізичного виховання учнів у школах не в змозі виховувати гармонійно розвинену та фізично досконалу особистість. Окрім цього, існує багато чинників, які знижують ефективність фізичного виховання у школах.

Мета дослідження. Дослідити особливості фізичного виховання школярів через призму проблематики зазначеного питання.

Ключові слова: фізична культура, всебічний розвиток, особистість, виховання, психоемоційна реабілітація.

Результати дослідження та їх обговорення. Перш за все зауважимо, що нормативно фізичне виховання закріплено Законом України «Про фізичну культуру і спорт» від 24.12.93 р. № 3808-ХІІ як «напряму фізичної культури, пов'язаний з процесом виховання особи, набуттям нею відповідних знань та умінь з використання рухової активності для всебічного розвитку, оздоровлення та забезпечення готовності до професійної діяльності та активної участі в суспільному житті» [2].

Так, фізичне виховання школярів виступає результуючою мірою комплексного впливу різних організаційних форм, засобів і методів загальної і професійно-прикладної фізичної підготовки на особистість майбутнього фахівця у процесі його професійної компетентності.

Виходячи з вищезазначеного, метою фізкультурної освіти учнів загальноосвітніх шкіл повинно стати формування фізкультурно-оздоровчої компетентності як компонента їх професійної компетентності, а також забезпечення готовності до активної участі в суспільному житті.

Разом з тим, науковцями, що займались даним питанням, було висвітлено низку проблем, які спіткали галузь фізичної культури і спорту, серед яких перманентне недофінансування, що стало головною причиною невтішних тенденцій у її розвитку: недостатня фінансова підтримка на утримання та розвиток навчальних закладів; низький рівень оплати праці, неефективність механізмів заохочення працівників вітчизняної освіти; неузгодженість нормативно-правової бази, що регламентує роботу школи з фізичного виховання [3, с. 72].

Ковальова Н.В., Саїнчук М.М. та інші серед проблем фізичного виховання школярів зазначають про низький рівень теоретичної бази учнів, їх батьків про позитивний вплив занять руховою активністю на

рівень фізичного здоров'я школярів; недостатній рівень залучення старшокласників до фізкультурно-спортивних занять у вільний час, низький рівень формування в них позитивного ставлення до занять фізичною культурою у позакласній роботі, відсутність необхідного досвіду школярів у самовдосконаленні [4].

Також на ефективність організації фізичного виховання у загальноосвітніх школах впливає відсутність урахування на практиці інтересів учнів до видів рухової активності, низька активність осіб, які беруть участь у фізкультурно-оздоровчій роботі у загальноосвітніх навчальних закладах [5], наявність уніфікації, усталених стереотипів, неефективних шаблонів і жорстких форм до ініціативи й індивідуальної відповідальності педагогів у проектуванні й організації педагогічного процесу. Фізкультурно-масові заходи дублюються із року в рік без урахування мотивів і інтересів школярів, практично відсутня різниця у підходах до організації позакласної роботи в учнів різних класів, відсутній когнітивний компонент, що неухильно спонукає до втрати мотивації займатись спортом серед людей шкільного віку.

Висновки

Підводячи підсумки, слід підкреслити, що фізичне виховання відіграє важливу роль у цілеспрямованому формуванні, корекції, зміни в потрібному напрямі фізичних, психічних, соціокультурних якостей і здібностей, а також поведінки школярів. Разом з тим, наріжним каменем у забезпеченні ефективного фізичного виховання учнів залишається її консервативна та застаріла практика у школах, недостатнє фінансування і відсутність кадрової складової.

Список літературних джерел

1. Обозна О.М. Розвиток фізичної культури і спорту як важливий напрям державної політики України щодо забезпечення здоров'я громадян. URL: <http://academy.gov.ua/ej/ej20/PDF/8.pdf>
2. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24.12.93 р. № 3808-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12>
3. Осадець М.М., Слобожанінов А.А., Волощук А.О Сучасні проблеми фізичного виховання школярів. *Молодий вчений*. № 3.3. 2018. С. 71-73
4. Галан Я. П. Використання сучасних форм навчання спортивному орієнтуванню на уроках фізичної культури в школі. *Молодий вчений*. 2017. № 3.1. С. 78-82.

5. Круцевич Т. Ю. Управление физическим состоянием подростков в системе физического воспитания: дис. ... д-ра наук по физическому воспитанию и спорту: 24.00.02; Национальный ун-т физического воспитания и спорта Украины. Киев, 2000. 510 с.

6. Осадець М. М., Слобожанінов А. А. Використання засобів спортивного орієнтування у корекції психофізичного стану школярів середнього шкільного віку. Молодий вчений. 2017. № 5. С. 117-121.

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ З ВАДАМИ СЛУХУ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Чекмарьова Наталія, Безденєжних Сергій, Зуєва Тетяна
Національна металургійна академія України

Актуальність теми дослідження. Упродовж останніх років Україна проводить послідовну політику переходу від медичної до соціальної моделі інвалідності, що передбачає комплексне розв'язання проблем інвалідності та кардинальної зміни підходів до ролі і місця людей з обмеженими можливостями в економічному та соціальному житті суспільства.

Мета дослідження. Аналіз особливостей фізичного виховання студентів з вадами слуху у закладах вищої освіти

Ключові слова: студенти, фізичне виховання, рухова діяльність, здоров'я, сенсорні вади .

Методи та організація досліджень. Теоретичний аналіз та узагальнення наукової і методичної літератури.

Результати дослідження та їх обговорення. Прогресивні країни, прямуючи до інтегрованого цивілізованого суспільства, керуються загальною стратегічною метою - забезпечення повноцінної участі людей з обмеженими можливостями у суспільному житті та вирішення питань, пов'язаних із залученням громадян з інвалідністю до активного життя [2, 4].

Слід відзначити, що навчання молоді з особливими потребами у закладах вищої освіти (ЗВО) України – це не правило, а виключення з правил, тому практично відсутній досвід роботи з цією категорією студентів у більшості навчальних закладів. Хоча можна побачити позитивну тенденцію з означеної проблеми, адже чисельність інвалідів, які навчаються у ЗВО збільшується [2].